

Lugemine.

Mida suurem häda, seda ligem abi.

„Waesid on igatahes teie keskis,“ nõnda ütles Jeesus oma jäingritele, aga see sõna mõeldi ta igatahes meie kohta. Ka teab iga ristiniimene pühast kirjast kohta, kus need sõnad seisawad, ja need on ühed südamesse tungiwad manitsuse sõnad kõigile, keda Issand ajaliku warandusega õnnistanud on; aga wähe, jah tõeste wähe on neid, kes nende sõnadele omas südames maad annawad. Naad ei arwa endid eneste külluses Issanda wõlgnikuks ja ei taha paraku wähest mitte oma koertelegi koorukesti anda, mis neil nende toitude al ägawa söömalaua peale söömast järele jääwad, — jaadik siis weel waestele.

Jah, need sõnad kõlawad igal ajal ja igatse südamesse; aga meie ajal kõlawad naad tumedaste kaeblikult, sest niind on ihuus ja ahuus, mu armsad Gesti-wennad ja õed, meie keskis igapäine asi ja igatse mõtleb aga üksiinda iseene peale, aga mitte oma ligimese peale, kes mure ja waesuse pärast kiürus ja kahwatand ta naabris elab, ehk koguni kui päiline iga pääw ta wärawast sisse ja wälja käib.

— Kes seda tahab wabandada, et mitu meie waesemaisst Gesti-wendadest ja õdedest rikkamate käest armu paluksid, kui mitte häbi nende suud kiini ei suluks ja naad oma häda oma taewase isale mitte kaewata ei wõiks; aga siiski jääb häda nende südamesse, kui uss närima. Ja kui häda õige libedaks läheb, siis lähewad muu seisuse inimeste käest armu paluma; aga oma wendade poolest jääb ta aitamata.

— Kes küsib mõnes waldas selle järele, kas walla waestel lastel ja wanadel waestel ka midagi suhu pista on wõi ei ole, ja kui niisuguse walla waese lapse asi hoopis wiletsaks läheb, siis hakkab ta terjama; aga kes wõib mulle öelda millas nii-